

Alle slags herlige nyheter fra et fantastisk flott område.

Februar 2014

Historien om Vormedal - siste del

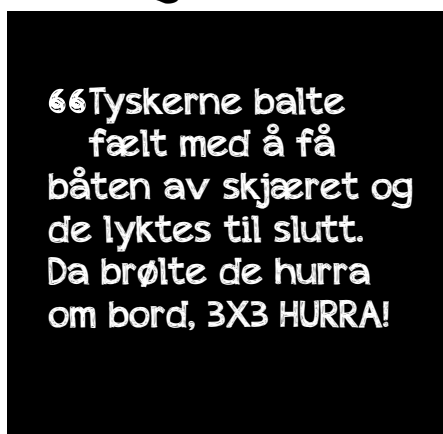

Rolf Birkeland forteller om historien til nærområdene. Denne gangen forteller han om hus i tilknytning til fabrikk og en oppsummering av viktige hendelser med årstall. "I tilknytning til industribygningen til ullvarefabrikken, ble det bygget boliger til disponent, funksjonær og arbeidere."...fortsetter på side 8-9.

Strikking på Fosen! Om krigen fra Snik

En gang i måneden treffes flittige damer til strikkeklubb i lokalene til Fosen Bygdelag. De fleste er fra Fosen, men det kommer også en dame langveis fra... Se side 3.

Vi er så heldige å ha fått tak i en tekst som Arvid skrev i forbindelse med Vormedal skole sitt 50 års jubileum i 1995 om opplevelser fra krigen. Mer om dette på side 13.

Skråblikk fra Ognurnå

Ka i alle dager e det så feila deg?», spurte Gudvald. "Tannverk", klarte Peder å stotra fram, uten heilt å uttala t-en, v-en å k-en i detta grusomma ordet. Hva som skjer med Peder finner du ut på side 7.

Etterlysning fra Vettu Ka

Redaksjonen søker en personer som kan ta seg av barnesiden i avisa, finne vitser, kryssord, rebuser, bilder etc. Trenger også korrekturlesere.

Han Norante

Februar er ein måned der me snakke om alt som kan kjøpast på tilbud i januar-salget. Å du all verden så lette me e å lura! . Hilsen fra nord på side 14.

Vettu Ka - Signe Kjetland

Leserene skal få hilsen på de personene som ligger bak vår kjære lokalavis Vettu Ka. Denne gangen skal dere få møte Signe Kjetland, vår omsorgsfulle og livsglade korrekturleser, som dere kan lese mer om på side 4-5.

Førsta siá

Redaksjonen

Aina Froestad Hansen
Inger Lise Breivik
Rita Hellesund
Marita Breivik
Tor Bjørn Moen
Rolf Birkeland
Lewin Lewinsen
Harald Kjetland
Per Emil Mogleiv
Joar Falkeid
Kenneth Halleland (*Ognsurná*)
Tor Inge Myklebust (*Han Norante*)
Signe Kjetland (*Korrekturleser*)
John Sverre Johnsen (*Illustratør*)
Iren Mæland (*Layout og design*)
Marit Stueland (*Fotograf og dikter*)

Tips!

Tips til saker og andre tilbakemeldinger mottas med takk.

Krambuá

Tekst og bilder til krambuá sendes på epost. Skriv krambuá i emnefeltet.

Liker du avisen og vil støtte oss?

Hver avis koster ca 25 kr å trykke, så vi er avhengig av både annonsesalg og at snille folk bidrar med kronasjer for å kunne opprettholde avisen.

Kontonr: 3361.16.31613 Takk!

Annonsering

Ønsker du å annonsere i Vettu ka?

Ta kontakt på epost så avtaler vi annonsestørrelse, hvilken utgave du vil annonsere i og om du har en ferdig annonse eller om vi skal lage en til deg.

Priser:

1 side: 1000 kr
1/2 side: 500 kr
1/4 side: 250 kr

Abonnement

De som er uheldig å bo utenfor distriktet vårt kan få avisa tilsendt som PDF på epost, send oss din epostadresse på: vettuka@hotmail.com

www.vettuka.com

facebook.com/lokalavisavettuka

Kontakt oss!

vettuka@hotmail.com

TLF

990 47 707 (Rita)

416 98 706 (Inger Lise)

KIWI mini pris

Kjøp kjapt, trygt og billig

Strålende humør
hos
Kiwi Vormedal

Åpningstider:

Hverdager 07:00 - 23:00

Lørdag 08:00 - 20:00

Du finner oss i Vormedalsveien 340

Strikkeklubben på Fosen

En gang i måneden treffes flittige damer til strikkeklubb i lokalene til Fosen Bygdelag. De fleste er fra Fosen, men det kommer også en dame langveis fra; helt i fra Kopervik faktisk. Den andre onsdagen hver måned møtes damene; "Det er alltid den andre onsdagen i måneden, uansett! - Ellers blir det bare krøll!" sier Marit, da noen lurte på om det var denne eller neste onsdag de skulle møtes.

Tekst/foto av Inger Lise Breivik

Strikkeklubben har holdt på i 3 år og flere av damene har vært med helt i fra starten av, andre har kommet til etter hvert. Kvelden avisa var og besøkte damene var de 7 damer, men de pleide vanligvis å være 12 personer. "Det har også hendt at vi bare har vært to stykker," forteller Inger Marie, men damene ser ut til å kose seg uansett antall.

Fra v. Marit, Inger Lise, Inger Marie og Judith.

Praten går løst, nye strikkeprosjekter, tips om hvilke strikkepinner man skal bruke, fartsbøter og hvor mange som hadde mistet lappen ved gårsdagens politikontroll (utenfor tunellen). En ytrer et ønske om å arrangere et lefsekurs, mens Gerd har mobilen med seg "i tilfelle de skulle ringe i fra Hamar i kveld" - med gladbeskjed om at hun var blitt lottomillionær.

Stemningen er munter og damene ler mye mens hendene jobber flittig. Du trenger verken å strikke eller hekle for å få lov til å ta turen, mange kommer bare for det sosiale. Dagmar har tatt med hjemmelaget ambrosiabrod og Judith koker kaffe til gjengen, som er meget tilfreds og skryter av oppvartingen.

En gang i året arrangerer Fosen Bygdelag basar og den er blitt meget populær. Folk kommer i fra Haugesund og Karmøy for å delta på basaren. Damene strikker flotte gensere, selbuvotter, dukkesett, tunika og kofter. Det er også mye annet fint håndarbeid som blir loddet ut. Noe av det vi jobber med her strikker vi til basaren, andre ting strikker vi til oss selv eller familie og venner.

Damene etterlyser unge strikkeglade, alle er hjertelig velkommen. De lærer gladelig i fra seg om noen har et håndarbeidsprosjekt de står fast med. "Vi er så heldige å ha Gerd her, hun kan alt innen både strikking og hekling." Det ser ikke verre ut enn at de andre damene også har full kontroll på både snakke- og strikketøyet ☺. Denne kvelden blir det blant annet produsert sitteunderlag, skjerf, telysholder og pannebånd.

Judith holder på med et skjerf.

Velkommen til strikkeklubb!
2. onsdag hver måned fra klokken 19-21.00
- Fosen Bygdelag

Gerd lærer fra seg strikke og heklekunst.

For dere der ute som er interessert i håndarbeid anbefales en tur til disse trivelige damene. På Fosen kan du få idéer om nye prosjekter og gode tips om hvor du skal kjøpe garn, hvilket garn du skal bruke, valg av strikkepinner og alt annet du måtte lure på - Ta turen da vel!

Strikkeklubben.

Signe Kjetland

Signe er en sprudlende, engasjert og blid Røyksundbu. Hun har mange jern i ilden og er blant annet sekretær i bygdelaget og er Vettu Ka sin dyktige korrekturleser. Hun er født og oppvokst i Røyksund og bor nå sammen med Vidar og de tre guttene deres på foreldrenes eiendom i ytre Røyksund.

Familien består av Signe, Vidar, Sivert (20), Ådne (17), Joar (13) og kattene Lissi og Lotta. Sivert har fagbrev som tømrer og er nå begynt i jobb, men skal i militæret i mars. Ådne går andre året på Karmsund og tar maritime fag, mens Joar går i 7. klasse på Norheim skole.

Foreldrene Harald og Bjørg bor i nabo-huset og Harald og Joar har et spesielt godt forhold. De to har mye gøy sammen og er blant annet avisbud for Vettu Ka. Joar har sans for tekniske ting, noe han har arvet fra bestefaren. Han liker seg godt når han får være med Harald på revyøvinger for å hjelpe til med det tekniske der. Kanskje overtar han som teknisk sjef på Tuastadrevyen en dag? Joar og en kamerat i klassen har fått ansvar for lys og lyd på arrangementer ved Norheim skole dette skoleåret. Signe er i midten i en søskenflokk på tre; broren Arild er to år eldre og Einar er seks år yngre.

De som er så heldige å få bo sammen med Signe har det godt (Signe er litt usikker på om guttene hennes er enige med dette utsagnet ☺), og det er ikke ukjent; i russeboken til Signe skrev Heidi Aamodt at i sitt neste liv ville hun bli Signes katt. Hos Signe er kattene fullverdige familiemedlemmer med forsikring, vaksiner, årlig helsekontroll og selvsagt egen inngang.

Signe har bodd flere steder i Haugesund, og fem år i Stavanger mens hun studerte til førskolelærer. Da jobbet Vidar på Rosenberg Verft på Hundvåg. Sivert ble født mens de bodde i Stavanger, men da Sivert var to år kjøpte familien hus i Skuggbergveien på Vormedal.

Det var her hun traff Elin Kjetland, som til tross for at etternavnet er likt, ikke er i slekt. Men familie, det er hun. Signe og Elin er blitt så gode venninner at de i dag fungerer som hverandres søstre. Elin stakk innom under intervjuet og kunne fortelle at Signe har et hjerte av gull. «Hun er annerledes på en positiv måte,» sier Elin, og «hun er utrolig raus på både tid og penger. Og så har hun god humor.» De ler mye sammen, og i bursdagsgave får Elin alltid billetter til et humorshow de skal se sammen. De har vært på både Kristian Valen, Christine Koht og andre show. I 2000 flyttet familien inn i huset de bygde i Røyksund. Den koselige stua bærer preg av at det bor en kreativ og varm familie her, med mye personlighet og flotte farger.

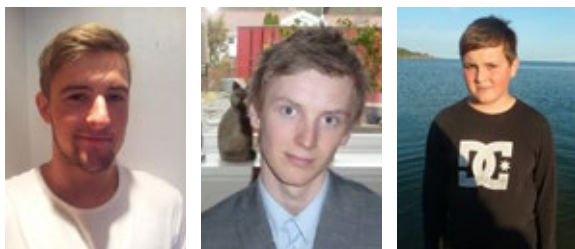
Signe Kjetland.

Etter utdanning jobbet Signe to år i Stavanger, som avdelingsleder i Satelitten barnehage. Da de flyttet fra Stavanger jobbet hun som avdelingsleder i Røvehagen barnehage på Vormedal. Der ble hun i ett år til Ådne kom til verden i 1996. Da guttene var små, valgte Signe å være hjemme med dem. Det var hun i 9 år, og det var en kjekk tid. De var mange som hadde barn på samme alder, som var hjemme samtidig og Elin var en av dem. I en periode hadde hun barna i korttidsbarnehage og jobbet en ettermiddag i uka og annenhver helg på et avlastningshjem for psykisk utviklingshemmede i Haugesund. Det var her hun fikk vite at de hadde en avdeling for ungdommer med spesielle behov på Karmsund videregående Skole og hun fikk jobb her som miljøterapeut fra 2005-2010.

Troen på deg selv - Håvåsen.

Signe blir visst aldri lei av å studere, så i 2004 tok hun spesialpedagogikk ved HSH på Stord. Etter noen år var hun igjen sulten på mer kunnskap og i 2009-2011 tok hun faget psykososialt arbeid blant barn og unge. I jobben så hun viktigheten av å lære mer om hvordan hun kunne gjøre hverdagen lettere for barn- og unge som slet med ulike vansker i livet sitt.

Familien Falkeid/Kjetland.

På Karmsund var hun med på å skape en sanseavdeling. De var et team med ulik bakgrunn og Signe fikk være med og forme avdelingen fra tegneblokken til ulik bruk av sanseavdelingen. Sanseavdelingen var ment som stimulering og avslapping for de elevene som ikke klarer aktivisere seg selv, men som sitter i rullestol, eller svært urolige elever som trenger hjelp til å finne trygghet og ro. Rommene ble etter hvert også brukt for andre elever som trengte det.

I 2010 fikk Signe drømmejobben. Hun fikk jobbe på Håvåsen ungdomsskole, som miljøterapeut med forebyggende arbeid blant ungdom. Her var det ungdom som hadde falt utenfor av ulike grunner og Signe samarbeidet med både helsesøster, lærere, sosiallærere, barnevern, politiet og andre. Rektor gav henne fritt spillerom til å forme stillingen selv og spurte henne om hva hun trengte. Hun ba om å få et rom hvor hun kunne ha samtaler med elever. Hun fikk et gammelt toalett som ikke var i bruk og hun fikk hjelp av både elever og egen familie til å gjøre dette om til et rom hun kalte velværom. Her kunne elevene bygge relasjoner, finne ro og den gode samtalen sto i fokus. Her kunne en prate om viktige ting som blant annet hygiene, vansker hjemme, utfordringer i skolen og i samarbeid med helsesøster hadde hun også seksualundervisning. Samtalene gikk lettere når en samtidig fikk stell av hår i frisørstolen foran sminkespeilet, slappet av i hengekøyen eller fikk fotbad. Mange elever var lite glad i seg selv, og noen hadde vonde kroppslige opplevelser. Det var utrolig å se hva litt fotmassasje, ny neglelakk eller hårpleie kunne gjøre med humøret. Eller elevene kunne stelle håret til hverandre.

Terapeuten.

På denne måten ble nye vennskap etablert og konflikter ble ordnet opp i på en ny måte med latteren hengende løst og elevenes favorittmusikk som bakgrunn. Signe fikk erfare at ved å gi utsatte elever et slikt pusterom i hverdagen, så gav det dem inspirasjon til gjøre ekstra innsats i de ordinære fagene på skolen.

Nedskjæringer i skolen ble et faktum og siden miljøterapeutstillinger i skolen ikke er lovpålagt (dessverre!), var det den stillingen det ble foretatt endringer på. Kommunen ønsket at hun skulle jobbe kveldstid og hun ble satt inn som vikar i ulike fag og da valgte Signe heller å søke ny jobb. I 2012 begynte hun som støttepedagog, for et barn med spesielle behov, i Norheim Barnehage. Der jobber hun fortsatt, men hun studerer også veiledning på HSH på Stord. Vidar jobber som skiftleder ved Naturkraft på Kårstø.

Urettferdighet skaper sterke følelser hos denne dama. Signe kjemper gjerne mot urettferdighet, hun er uredd når hun snakker for de svake.
- Elin.

Sanseterapi på Karmsund.

Signes engasjement for mennesker med utfordringer har hun hatt siden hun var veldig ung. Da hun var 14 år gammel ble hun med i Rogalandsforeningen Mot Stoffmisbruk (RMS) og var med å danne ungdomsgruppa der. En av Signes lærere på barneskolen hadde et familiemedlem med rusproblemer og hun delte sin historie med elevene. Dette gjorde sterkt inntrykk på Signe og hun fikk et spesielt forhold til denne læreren. Sammen med RMS var Signe med å etablere en varmestue for uteliggere i Haugesund. Huset ble kalt Villa Gjennomtrekk og var et sted en kunne komme inn og varme seg, få mat, en samtale, rene klær og en seng å sove i. I tillegg til å jobbe frivillige vakter der, holdt ungdomsgruppa i RMS foredrag på ulike ungdomsskoler i distriktet.

Signe liker å se at det spirer og gror rundt henne. Å jobbe i hagen fungerer som ren terapi. Som et eksempel på Signes omsorg for planter, forteller Elin at hun var «adoptionmor» for en trollhassel busk i ett år, mens Signes nye hage kom på plass. Signe er engasjert i nærmiljøet og har vært sekretær i Tuastad bygdelag i en årrekke. «Det er kjempegøy på møtene våre, mye lått og løye. Jeg gleder meg til hver gang,» sier Signe. I Fau (foreldreutvalg) har hun vært med både på Tuastad skole, Vormedal ungdomsskole og nå Norheim skole. Hun har vært både leder og nestleder.

Hun engasjerer seg også når det er noe som skjer i bygda og tør å snakke når andre tier. Engasjementet hennes ved nedleggelsen av Tuastad skole, ang tryggers skolevei, i debatten rundt Tuastad Gård og andre ting i nærområdet har vært stort. Hun er god å formulere seg både muntlig og skriftlig og det har kommet godt med i ulike situasjoner. Urettferdighet skaper sterke følelser hos denne dama. «Signe kjemper gjerne mot urettferdighet, hun er uredd når hun snakker for de svake,» forteller Elin. Hun har også lidenskap for musikk, spesielt ballader med tekster som betyr noe. «Jeg er stolt av at guttene har arvet denne lidenskapen,» sier Signe.

For å holde seg i form liker Signe å gå tur eller sykle. Hun er ofte å se i områder rundt Djupadalen. Loftet er fylt opp med ulike treningsapparater og målet er at de ikke skal støves ned, men brukes aktivt. Signe og familien liker seg på sjøen. I sin

Joar og båten.

33 fots Skilsø farter de rundt i holmene om sommeren. Det blir helst korte turer, slik at hage og katter ikke forsømmes, men det finnes alltid en løsning. En gang familien var på ferie en hel uke, stilte selvsagt Elin opp som dagmamma og bodde i huset sammen med kattene. Signe liker seg både på og i sjøen, en ekte badenymfe, som lett bader med klærne på om hun må. Når de ikke ferierer i båt, reiser de gjerne på andre turer, både i Norge og utlandet.

Signe reiser også på jenteturer sammen med Elin. De har blant annet vært både i London, på Færøyene og på hyttetur i Sauda. Neste mål er New York.

Joar og Harald, to gode venner.

Tuastad skole 1942.

Foto: Rolf Birkeland

Fremst fra venstre sitter:

Lars Salhus, Torin Hauge, Magne Olsen, Harry Jakobsen, Odd Hansen, Harald Larsen, Olaf Selle, Malvin Lyngheim, Bolette Vesterøy, Ragnhild Kjetland, Sølvi Jakobsen, Erna Torvaldsen, Magnhild Thuestad, Johanne Buran, Liv Thuestad og Aud Lyngheim.

Andre rekke fra venstre:

Nelly Hansen, Valborg Myge, Sigrun Bårdsen, Johanne Lyngheim, Tora Østhus, Gerd Jakobsen, Marit Vesterøy, Aslaug Østhus, Alfhild Jakobsen, Helga Østhus, Sigrun Torvaldsen, Sigrid Sørensen, Signy Lyngheim, Magnhild Kristiansen, Karoline Lyngheim,

Tredje rekke fra venstre:

Lærer Hans Haugland, Sivert Myge, Knut Hansen, Ola Kristiansen, Torleif Endresen, Leif Thuestad, Wilhelm Moksheim, Ommund Tollefsen, Rolf Birkeland, Magne Larsen, Kjell Myge, Jon Eiternes, Georg Danielsen og lærerinne Birgit Wåge.

Bakerst fra venstre:

Harald Hauge, Per Jakobsen, Arne Eiternes, Arvid Selle, Trygve Danielsen, Jørgen Endresen, Hans Hansen, Asbjørn Hauge, Einar Thuestad, Alfred Larsen, Svein Thuestad, Alf Birkeland, Sigfred Willemsen.

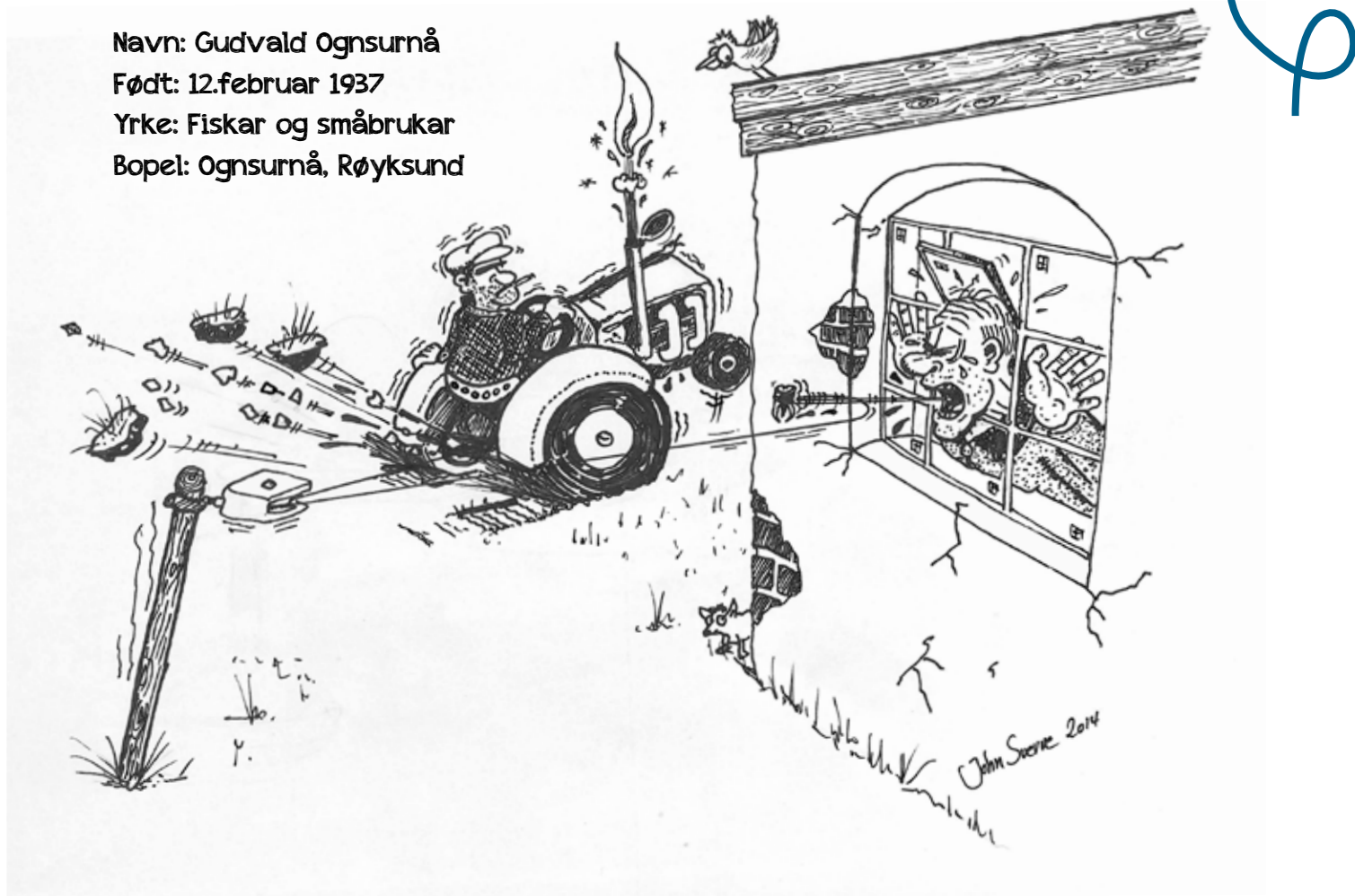
Takk til Martha og Sivert Myge for lån av boka "Fastlands Karmøy- Gamle glimt"

NB!! I forrige utgave skrev vi at bilde av klassen var fra 1920, rett årstall er 1928.

Skråblikk fra Ognsurån

Navn: Gudvald Ognsurån
Født: 12. februar 1937
Yrke: Fiskar og småbrukar
Bopel: Ognsurån, Røyksund

“Det va nå ei voldsomme hamring på dørå”, tenkte Gudvald Ognsurån, i det han va på vei ut i bysslaget for å åpna dørå. Utforbi sto Peder Kalvanes med to svære, trillronde auger. Han hadde et svært skjært knyttta rundt håve og såg ut som han hadde fått kossmå.

“Ka i alle dager e det så feila deg?”, spurte Gudvald.
“Tannverk”, klarte Peder å stotra fram, uten heilt å uttala t-en, v-en å k-en i detta grusomma ordet.

Ognsurån har nå litt erfaring i tannlegeyrket itte gammalt, og itte litt møya fekk han plassert Kalvanesen på ein stol ved siå av utslagsvasken på kjøkkenet.

Peder hadde egentlig tenkt å ta rutebussen nord te Haugesund, men han hadde hørt rykter om at tannlegen han hadde brukt i åravis, nå hadde påberopt seg ein såkalla “reservasjonsrett” mot å trekka visdomstenner.
“Gap opp”, sa Gudvald.

Det va et grusomt syn som møtte Gudvald i det han kikka inni gapet på Peder. “Du må trekka ei visdomstann, kor merkligt det enn må hørres ut”, proklamerte Gudvald.

Det lyste frykt av heile Kalvanesen. Han ante ka denna beskjeden innebar.

“Eg ska henta nøklane te Zetoren, så får du gå bort i skuten og venta”, sa Gudvald, med et ittetenksomt drag ove pannen.

Som sagt, så gjort. Gudvald rigga seg te med klypetång og 20 meter hesjestræng. Kalvanesen blei plasserte bak vinduet i skuten. Vinduet i skuten hans Gudvald e av den gode, gamle sorten. Med sprosser av støypejern og ei litå luka i midten. Her blei hesjestrængen tredd igjønå og vikla godt rundt den dårliga tannå te Peder Kalvanes.

“Varsko her, hold deg fast”, gaulte Gudvald i det han satte Zetoren i direkten og gav full pinne bortøve markå.

Det va ein merklige lyd når slakken på hesjestrængen blei tatt inn og den vonda tannå te Peder Kalvanes forlot redet. Det hørtes meste ut som når ei kviga løfta klåvå opp av ei kumokka. Itte å ha spylt og rydda litt i skuten, blei Peder nok ein gång geleida inn på kjøkkenet. Han va sjølsagt nåke omtåka, men alt i alt glad for at inngrepet va øvestått.

Nå va det barra å gleda seg te å få smertestillanes, og i Ognsurån trengde du ikkje blå resept!

Vormedals historie - siste del

Dette er foreløpig siste del av Vormedals historie, denne gangen skal dere få en oppsummering av de ulike husene som ullvarefabrikken hadde og hvilken skjebne de fikk. Vi får også vite når Vormedalsvegen ble bygget og når telefonen kom til Vormedal.

Vormedal 1912. Postkort.

Privat

Tekst av Rolf Birkeland

Oversikt over bygninger og diverse andre forhold som har hatt betydning for Vormedal:

I tilknytning til industribygningen til ullvarefabrikken, ble det bygget boliger til disponent, funksjonær og arbeidere.

Alle boligene som ble bygget fikk egne navn:

Trellenborg ble bygget i 1869 og var det første huset. Dette huset eksisterer den dag i dag og brukes av klubben ved bedriften.

Blåsenborg ble bygget i 1898 og brant ned i 1926.

Arken ble antagelig bygget i 1898-1900. Dette huset ble også ødelagt under brannen i 1926.

Fredheim ble bygget i 1910. Tidligere var det butikk i kjelleren. I dag brukes huset bl.a til garderobe, dusj og i andre etasje er det spisesal.

Stortinget ble bygget i 1900. Bygget ble flyttet fra Vignes-samfunnet på Karmøy. Bygget ble senere revet.

Sjølyst ble bygget i 1910. Dette bygget brant også ned.

Disponentboligen ble bygget i 1910 og eksisterer i dag som privatbolig. Ved siden av disponentboligen ligger det en mur og gråsteinsbolig, som opprinnelig var bygd som stall, men som Opsahl Jr. bygget om til bolighus i 1950 og er i dag i privat eie.

I svingen ved Vormedalsvegen, der hvor fabrikkkorsteinen står, ble det satt opp et lite hus på restene av Vormedal kretsskole, som ble nedlagt og revet 1918. Dette huset har vært påbygd et par ganger. Det har vært brukt som fabrikkbygning og fikk den gangen navnet "Strikken." Navnet kom kanskje av at det ble strikket vaskeklyter der. Senere ble det beboelseshus. Huset brant ned i 1969.

Andre opplysninger:

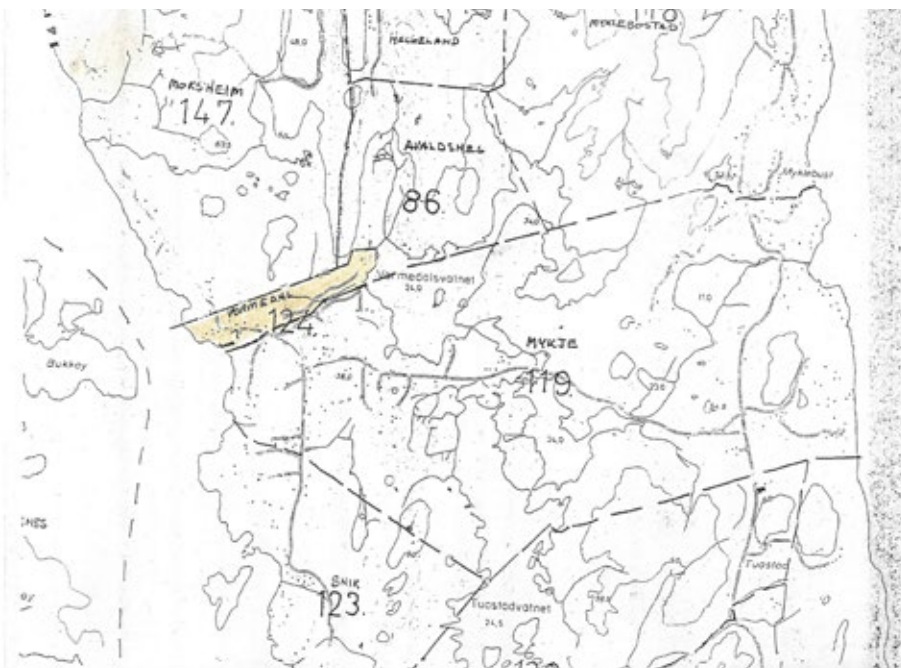
I vika ved fabrikken, "Møllervika", ble det bygget et hus i 1905 med steinkai på bygslet tomt. Byggherre var en som heter Nils Mikal Gunnarsen Lindø, han arbeidet på fabrikken på Vormedal. Han og kona drev landhandel i mange år fra boligen sin. Han hadde også tilsynet med fyrlykta på Bukkøy. Kona jobbet som lærer for barna til fabrikkbestyrer Lars Torgersen Stein. Huset ble revet i begynnelsen av 1970 årene.

Før 1880 var det kun båtforbindelse mellom Vormedal og Haugesund. I 1880 derimot, ble Vormedalsvegen bygget, som kun var en kjerrevei slik at båtforbindelsen måtte fortsatt opprettholde forbindelsen med byen.

I 1907, får Vormedal eget poståpneri (lite postkontor), dette kom til å bety mye for Vormedal og er kanskje en av årsakene til at Vormedal ble kjent langt utenfor Vormedals grenser. Poståpneriet ble nedlagt i 1996 (89 år etter starten).

Telefon:

Første telefon ble etablert i 1912 på Vormedal. Telefonselskapet bygget linjen til bygrensen i sør, Torvastad og Avaldsnes kommune bygget linjen videre til Vormedal.

Kart over Vormedal.

Privat

I 1909 ble Losjen "Agvald" stiftet og de bygget eget hus i grenselinja mellom Vormedal og Mykje. Huset ligger ganske nær fabrikken på Vormedal. Losjen ble nedlagt i 1934. Den 10. desember 1941 kjøpte Vormedals Indremisjonsforening huset av Karmsund Distriktslosje av I.O.G.T. Prisen var meget lav; kr 1500,- for huset og kr 200,- for inventar. Kjøpekontrakten er for losjen undertegnet av Olaf Risøen og for Vormedals Indremisjonsforening Bård Helgeland og Nils Selle. Skjøtet er undertegnet 14. november 1942 og tinglyst 5. februar 1943. Nå var huset gått fra losjehus til bedehus. Bedehuset ble siden solgt til Protan og restaurert. Det ble så brukt til undervisning, kurs og lignende.

I 1891/92 ble skolestuen på Vormedal tatt i bruk. Vedtak om nedlegging ble gjort allerede i 1916. Protokoll viser skolehold og skolesøking for Kolnes, Snik og Vormedal fram til 1918. Skolestua på Vormedal ble altså brukt fram til 1918. Læreren underviste ofte på flere kretsskoler. I dette tilfellet Kolnes og Snik/Vormedal. Dette betyr at det ikke var undervisning hver dag på Vormedal. Skolestua var plassert nord-vest av Vormedalsvannet bak Vormedal ungdomsskole, som ble oppført i 1979.

I boka Avaldsnes Herad minneskrift 1839- 1937 står det:

"19. mai 1916 hev skolestyret fyre seg spørsmålet um regulering av Fosen krins med skulehus halvvegs millom Lindøy og Austnes i Jekteviki med lærerbustad. Dette vert gjennomført. Og vidare samandraging av Tuastad og Vormedal krinsar. Vedtaket blei gjort på eit seinare møte og det vart teke et stykke av kommunegarden på Tuastad til lærargjord og skuletuft."

Forbindelse med Haugesund

Den første forbindelse mellom Vormedal og Haugesund gikk via sjøveien. Båtforbindelse har vært drevet fra industrien startet på Vormedal, av forskjellige farkoster. I begynnelsen var det ikke noe fast ruteopplegg. Siden ble forbindelsen mer permanent ved at en fikk anløp av rutefraktefartøy. En kjent og kjær båt var "Røgvær". Etter at en fikk gods- og bussforbindelse med Haugesund i 1926, ble det stadig mindre trafikk sjøveien og til slutt stoppet det helt opp.

"AVALDSNES" ved kai på Dalen i Avaldsnes. I bakgrunnen 98 Teglværk.

En spesiell båt var rutebåten "D/S Avaldsnes," som gikk i rute mellom Haugesund, Dalen og Kopervik. Båten var eiet av "Avaldsnæs Dampskibsselskap" på Avaldsnes, reg. i Haugesund.

12. januar 1899 i 7 tiden var den lille melkebåten "Avaldsnæs" på sin vanlige tur Dalen-Haugesund med 14 passasjerer, en besetning på tre og melk som skulle til byen. Utenfor Bøneset møter den Sandnæs Dampskibsselskaps, "D/S Sandnæs" som kommer igjennom Salhus i rute fra Bergen. Historien endte med at de kolliderte. "Sandnæs" traff "Avaldsnæs" midt på styrbord side og skar melkebåten av. "Avaldsnæs" sank på 13 favnersvann og fire personer omkom. Båten ble utrolig nok hevet i løpet av kort tid og etter at skadene var reparert ble den satt i fart igjen. Båten fortsatte sin rute fram til 1912. En gang mellom 1917-1920 ble den solgt til Vormedals Uldvarefabrikk og ble brukt til transport av folk og varer til og fra fabrikken. Den ble også brukt som agentbåt. "D/S Avaldsnæs" ble i 1927 hogd opp av A. Vikanes på Stord.

Som vi startet med innledningsvis i historien om Vormedal, så har Vormedal i daglig tale blitt mye større enn hva det opprinnelig var. Hvilket område hører egentlig til Vormedal og hva gjør ikke det, se kartskisse på siden. Etter min mening er årsaken til dette muligens at Vormedal har hatt poståpneri siden 1907? Det var ikke alltid at poståpneriet lå på Vormedal, men det ble hetende Vormedal poståpneri likevel. Industrien på Vormedal kan også være en medvirkende årsak. Vegen som ble bygget i 1880 ble også hetende Vormedalsvegen og transportruta som gikk ble kalt Vormedalsruta.

Sentrale årstall på Vormedal

->1866

Før 1866 var det gardsbruk

1865

Vannrettighetene oppkjøpt, Vormedalselva ble demmet opp og "Litlestemmen" ble til i nedre ende av elva.

1866

Vormedals første industri opprettet, "Møllebruket"

1880

Vormedalsvegen bygget
(Kirkevegen Aksnes- Vormedal også i 1880)

1896

Møllebruket nedlagt

1897

Vormedal Uldvarefabrikk opprettet

1901

Vormedal Uldvarefabrikk i økonomisk krise

1901

Garantister overtok fabrikk
(Nytt navn, Vormedal nye uldvarefabrikk)

1902

Opprettet eget utsalg i Haugesund, Haraldsgt.

1907

Vormedal poståpneri startet

1912

Fabrikken får eget el. Verk

1912

Telefon etablert fra Haugesund

1913

Leverer strøm til Vigsnes Kobberverk

1914

Åpnet mottak for ull og ullfiller i Strandgt. 136i Haugesund

1917

Innføring av to skift på fabrikk

1926

Fabrikken brant

1928

Fabrikken gjenreist i mindre format

(Nytt navn, Vestlandske Tekstil A/S)

1959

Fabrikk solgt til Protan & Fagertun Fabrikker A/S Drammen

Vormedal Poståpneri

1907-1911	H. Røslie Nielsen
1911-1917	Johannes Vormedal
1917-1930	Ellen Lindø
1930-1943	Mons Birkeland
1943-1950	Midlertidig nedlagt, syklende landpostbud
1950-1955	Gudmund Langeland
1955-1975	Haldis Langeland
1975-1981	Nilla Torbjørg Stuvik
1981-1991	Anne Jenny Søndervik
1991-1996	L. Askeland, T. Huglen

(underlagt Karmsund poståpneri)

½ 1996 ble posten nedlagt på Vormedal

I følge wikipedia: Poståpneri er en eldre betegnelse på et lite postkontor på landsbygda i Norge, ledet av en poståpner. Navnet kommer av at den ansvarlige åpnet postvesken, tok ut det som skulle leveres til stedet, og la ned post som skulle andre steder.

Strømløse til Vormedal

1921	Haugesund Halvøens og Karmøens Kraftselskap
1936	Karmsund Kraftlag
1998	Haugaland Kraft

M/S Avaldsnes.

Privat.

Referat i fra Tuastad Bygdalag:

I kommende utgaver vil referatet i fra lagsmøter på Tuastad Bygdalag stå i lokalavisa. Vi håper at enda flere vil få øynene opp for aktivitetene som foregår på huset vårt. Målet er at enda flere ønsker å være aktive med i laget og vi håper at også nyinnflyttede og unge vil se verdien i å ha et hus/lag som kan samle bygdefolket! Alderen på styremedlemmene begynner å nå en viss høyde, så er du under 67 1/2 år, har noe naturlig farge igjen på håret ditt og har føtter og rygg som kan bære deg, et klart hode og en stor porsjon humor, vil vi gjerne ha deg med i styret. Kjenner du noen som kan passe inn og/eller har lyst til å være med og utvikle laget videre sammen med oss, så vennligst ta kontakt med noen i styret eller kom på møtene våre hver andre mandag i måneden klokken 19.30. :-)

Lagsmøte den: 13. januar 2014

Disse møtte: 12 stk

1: Velkommen

2: Godkjent referat fra sist: ok!

3: Økonomi:

Inger Lise presenterte regnskapet. Laget har sunn økonomi og det jobbes for å utbedre toalett/garderobe på huset. Regnskapet blir gjennomgått på årsmøtet i mars.

4: Ref saker fra styremøte

11.12.13: Referatet ble lest opp:

Utbedring av veien til bygdehuset. Lyss-tolpene skal byttes ut og i tillegg kommer en ny mast. Utbedring av Spannaveien forbi skolen er purret på og saken ligger nå hos Mesta. De avventer ny asfalt til det er ferdig med gravearbeid ang ny kloak-kum ved bedehuset, men nye skilter er på vei. Det er laget rapport fra hele revyar-rangementet. Ulike saker som skal opp i årsmøtet ble drøftet; ny billettpris til revy samt endring av navn fra bygdehus- til kulturhus m.m

5: Svaneplager i Røyksund: Velforeningen informerte om saken. Mattilsynet har vært på befaring og fylkesmannen skal kontaktes for å se hva som kan gjøres. Bygdelaget støtter velforeningen og tenker at vi bør stå fram sammen i media for å få størst mulig blest om saken. Velforeningen vil også kontakte Friluftsrådet. Leder i velforeningen har sendt mail til kommunen for å be om hjelp til å løse dette problemet.

6: Kasserer informerer om søknader som er sendt, og om evt. andre ting som går an å søke på: Inger Lise har sendt diverse søknader til ulike selskaper og fond. Bra jobba!

7: Førstehjelpskurs:

Er det stemning for å arrangere dette? Vi trenger 12 påmeldte for å arrangere et kurs. Kurset går over en kveld. Vi annonserer i VettuKa og på facebook. Dato for første kurs er **mand 24.02.14 kl 19**. Kurset omhandler førstehjelp for små barn. Kurset koster kr 100,- pr pers og blir i våre lokaler.

8: Eventuelt:

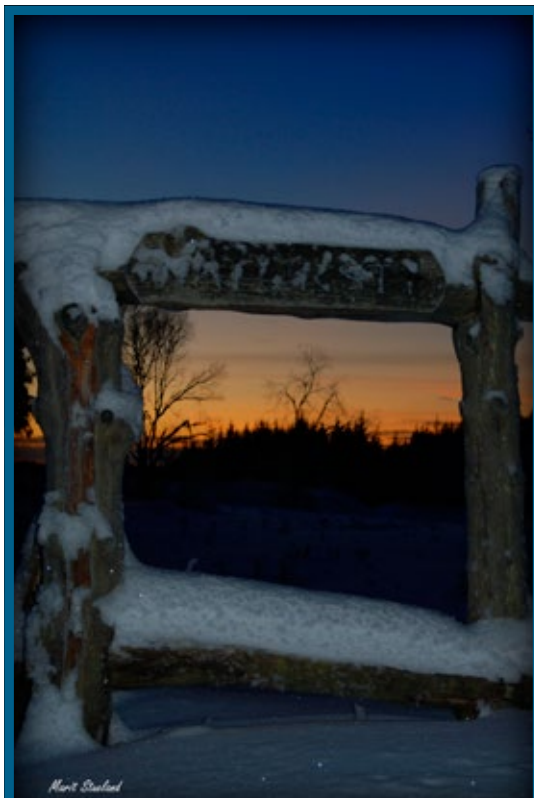
Basar og søndagsmiddag 30.03. kl 13: (Komite; John Egil og Per Emil). Skal vi lage et arrangement på facebook med bilde av gevinstene?; Forslag om å selge lodd på facebook. Gevinster til basaren mottas med takk (leveres til Bente Rose)

Onsdagsdugnadene pågår:

Velkommen kommende onsdag kl 18. Nå er det ferdigstilling av loft som pågår og vi har fått hjelp av unge snekkerkyn-dige folk ☺

Skalkafest:

Snart 50 påmeldte til nå. Litt/ganske mye gøy på programmet ☺, kokk innleid og sammensetning av ulike komiteer på gang. Vennligst meld deg til Kenneth om du kan være med å pynte før festen, rydde etterpå eller ha en jobbeøkt på kjøkenet under festen. (Nb: husk å ta med penger til loddsalg, ja og så godt humor selvsagt). Festen er en hyllest til alle de som har deltatt med ulikt dugnadsarbeid for bygdelaget i løpet av året som gikk. Vi er evig takknemlig for hver og en!

SÅ LENGE SIDEN NÅ

Sola
verker i øynene nå.
Skyene
har prøvd å vaske
oss vekk
så lenge.
Vi druknet ikke.
Vi ble bare så
utrolig rene
og takknemmelige
for den vidunderlige
vinterutgaven
som
endelig kom.

Månedens dikt

Av Marit Stueland

Opplevelser fra krigsårene 9. april 1940 - mai 1945

Arvid Selle er født og oppvokst på Snik. Gården var på ca 50 mål innmark og mellom 2-300 mål utmark. De hadde kyr, hest, kalver, ungdyr og mellom 20-30 sauer og bortimot 700 høns. Det var et stort hønseri der før krigen. De hadde også rugeri hvor de ruget frem kyllinger for eget bruk og for salg. Arvid var 7 år da krigen brøt ut, broren Olaf var 5 år.

I april 1945 kunne de se tyske skip ligge nede ved Høie Varde i Karmsundet. Disse båtene hadde tyske soldater om bord, men det visste ikke vi. Disse var under dekk og båtene hadde last på dekk, gjerne kull. Derfor visste ingen at disse båtene kom i ond hensikt. Søndagen før 9. april 1945 husker jeg godt. De store begivenhetene var rundt de største byene. Søndagen før husker jeg vi hadde besøk av våre slektninger fra Haugesund. Det var stor stas, den gang var det langt fra byen og til Snik. Bussen gikk til byen om morgenen og tilbake om ettermiddagen. På søndagen gikk bussen bare en gang, da fra Vormedal, om vi ville ha den til Snik måtte vi betale 10 øre ekstra.

En annen ting jeg kan huske godt fra før krigen var når tyske båter gikk igjen- nom Karmsundet, da heiste stornazisten Opsahl det tyske flagget for å hilse disse båtene. Flagget ble heist og firt 3 ganger og båtene fløytet 3 ganger tilbake. Det fortelles også at Opsahl stod ved kaien i Haugesund og tok i mot Tyskerne da de kom. Han og kona (hun var halvt tysker) ble arrestert like etter krigens slutt.

Vi var så pass moderne at vi i 1939 fikk radio. Det var en sjeldenhet den gangen. Noe av det jeg kan huske fra radioen var Dronning Mauds begivelse. Da tyskerne kom og overtok, ville ikke de og norske nazister at vi skulle lytte til England på radioen. Alle måtte derfor levere inn radioene sine, de ble tatt av tyskerne og ble lagret i andre etasje på Tuastad skole. Luken opp til andre etasje (loftet) ble forseglet og ingen hadde lov å gå opp dit. Da krigen var slutt hentet jeg radioene med møkkakjerren. Jeg kjørte forsiktig slik at ikke noe skulle gå i stykker. Det var spennende å få radioen tilbake.

“Tyskerne balte fælt med å få båten av skjæret og de lyktes til slutt. Da brølte de hurra om bord, 3X3 HURRA!

Det gikk rykter om at det ville bli et stort slag ved Karmsundet og at vi derfor måtte komme oss vekk. Vi flyktet da til Tuastad. Min far satte hesten foran møkkakjerra og noen eldre mennesker, som var dårlig til bens, fikk sitte i denne. Dyrene kunne vi ikke ta med, så min far gikk frem og tilbake for å ta seg av disse. Vi var noen dager på Tuastad og Mykjå, der vi bodde hos noen damer. Hun ene het Kristina Holmen. Det beste var at butikken lå like ved og der fikk vi kjøpe lakris. Vi måtte tilbake til gården, det var den som var vårt levebrød.

En dag rant en tysk båt på skjæret *Snikflua* i Snikbukta. Det gikk en annen båt på det skjæret senere i krigen også. Den hadde antagelig ikke los om bord og kjente farvannet dårlig. Jeg husker vi var veldig redde den gangen. Det er den første redselen jeg kan erindre fra disse årene. Jeg husker det var fint måneskinn om natten og vi var redde for at engelske fly skulle bombe eller skyte på båten. Vi lå midt i skuddlinja. Vi brukte blendingsgardiner for at fly ikke skulle se lys, men far ville følge med hva som hendte med båten og alle lys ble skrudd av slik at vi kunne følge med. Tyskerne balte fælt med å få båten av skjæret og de lyktes til slutt. Da brølte de hurra om bord, 3X3 HURRA!

Tidlig i krigen ble det bygd en marinehytte på Snik og en akkurat maken i Salhus på Karmøysiden. Det var flere rom nede og et vaktårn på toppen. De hadde også en liten båtkanon på siden, men den ble ikke brukt så mye. En gang under et flyangrep skulle kanonen brukes, men de fikk ikke opp ammunisjonslageret. Han som hadde nøkkelen var reist til byen. Han stakkars sprang de 9 kilometerne fra byen, da han kom fram var angrepet over. Men de fikk i hvert fall opp døren slik at det så ut som alt var i orden til de høyere offiserer som satt i Haugesund kom ut.

En dag etter et flyangrep hadde kulene truffet marken bare 5-10 meter i fra huset vårt. Det så ut som hester hadde sprunget fram og tilbake. Om flyet hadde flydd ca 10 meter lengre øst, ville huset vårt vært smadret.

Arvid Selle har dessverre forlatt oss, men vi er så heldige å ha fått tak i en tekst som Arvid skrev i forbindelse med Vormedal skole sitt 50 års jubileum i 1995. Utdrag av teksten under:

Tekst av Arvid Selle

Vi ble kjent med en del tyskere og østerrikere som bodde her. En østerriker bodde så lenge som 4 år. Han snakket nesten flytende norsk og het Hans Bartauner, han kledde seg i sivil når det var jul og besøkte hjemmene rundt. Han traff jeg igjen i Østerrike en gang i 1970, da jeg var leder for et norsk firma i Wien. Han hadde da glemt det norske språket, men ikke folkene som bodde på Snik og Vormedal.

Østerrikerne ble ikke betraktet som fiender på samme måte som tyskerne. De hadde jo samme uniformer, men dersom en soldat kom inn i en norsk butikk og sa han var østerriker og ikke tysker, ble han ekspedert først.

Butikken vi handlet på lå på Vormedal og kjøpmannen het Mikal Lindø. Vareutvalget var ikke stort, men snarveien til butikken gikk like ved en marinehytte. Plutselig en dag kom en ung soldat, han het Willy, en tysk nazist og forlangte at jeg skulle si ”Skitt nordmann, fin tysker”. Jeg svarte ” Skitt tysker, fin nordmann”. Da tok han meg i det ene øret slik at jeg trodde han skulle slite det av, men jeg gav meg ikke. Dette var min personlige seier over en tysker. Han var det vi kaller en ekte ”skittsekk”. Da han hadde sluppet, sprang han etter meg. Jeg løp inn i brakken og opp i vaktårnet. Luken ble klemt på en slik måte at han ikke kom opp. Jeg tok en signalpistol som lå på bordet og var klar til å trekke av. Hans var heldigvis på vakt, han tok pistolen i fra meg og fikk meglet fred. Jeg var slett ikke redd, bare sint!

Jeg begynte på skolen om høsten i 1945. Jeg var den eneste i første klasse fra Vormedal og Snik og jeg følte meg temmelig ensom og ille til mote når jeg gikk alene innover markene i snø, samtidig som jeg hørte kanondrønnene vest for Karmøy. De sprengte også miner og det lyset opp, da var jeg redd.

Vi gikk på skolen annenhver dag. Det var firdelt skole hvor to og to klasser gikk sammen. Førsteklasse var alene. Min bror begynte på skole da han var 6 år slik at han skulle kunne gå på skole sammen med meg hvert annet år.

Alvorlige hendelser tok seg opp på Snik. Nabogården ble tatt av tyskerne og her ble det satt opp flere brakker. Ca 30 soldater ble stasjonert her. Det ble satt opp 3 ettløpskanoner som senere ble skiftet til 4 løpere og antiluftskyt-skanoner. Det ble også montert opp tre lyskastere med tilhørende generatorer.

En dag jeg kom hjem fra skolen lå det brakkelemmer like i nærheten av huset vårt og det var en vond følelse. Jeg trodde vi måtte flytte fra gården. Far hadde tidligere vært sjømann og snakket bra tysk, han fikk ordnet det slik at vi ikke kom innenfor de tyske sperringene. Dermed fikk vi bo i huset. To brakker, de nærmeste huset vårt kom også utenfor sperringene. Men nå ble det virkelig farlig å bo på Snik, det var full krig.

Engelske fly, ofte ført av nordmenn ble det fortalt, kom og minela Karmsundet. Det kunne være temmelig mange fly om gangen. Tyskerne fyrte løs og flyene besvarte ilden- vi lå midt i ildlinjen. Min far hadde fylt noen store kasser med sand. Disse ble satt i kjelleren, under angrep tok vi oss ned dit så snart vi kunne, og la oss bak kassene. Det var vår skyttergrav. Da var vi redde, virkelig redde. Enda mer redde ble vi da mor sprang på loftet, hun skulle se hvor flyene kom i fra fortalte hun, men vi var jo livredde hun skulle bli truffet.

Det var et inferno med skyting fra land og fra fly, hver gang et fly stupte og føk nedover var vi redd for å bli truffet. Når minene var lagt, returnerte flyene til England. Tyske minesveipere ble satt i aktivitet og snart kunne trafikken gå gjennom Karmsundet igjen. Like snart kom engelskmennene og samme inferno foregikk på nytt.

Grunnen til at engelskmennene la miner i Karmsundet var at i Karmsundet var det mye båttrafikk som førte med seg både gods og mennesker. Etter mineleggingen måtte all båttrafikk gå utenfor Karmøy og her var de lettere å senke for engelskmennene, de håpet vel på at noen båter ble minesprengt og senket i Karmsundet også.

Engelskmennene kom også om natten når det var månelyst. Jeg husker hvor redde vi var ved måneskinnsnetter. Vi barna lå med klærne på om nettene. Det var ikke tid å kle på seg når vi måtte ned i kjellere og der var det kaldt.

I krigen hadde vi rasjoneringskort, det var kø i butikkene. Det nyttet ikke å ha penger dersom en ikke hadde rasjoneringskort. Så kom 17. mai 1945. Red Devils, Engelske elitetropper og fallskjermersoldater. Krigen var over!

“

Engelskmennene kom også om natten når det var månelyst. Jeg husker hvor redde vi var ved måneskinnsnetter. Vi barna lå med klærne på om nettene. Det var ikke tid å kle på seg når vi måtte ned i kjellere og der var det kaldt.

nærenergi

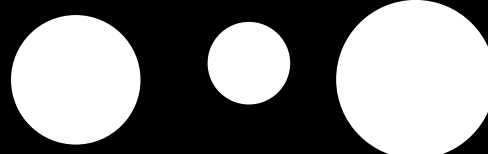
Rundhaug 25, 5563 Førresfjorden
Telefon: 52 75 47 30 • www.narenergi.no

Regionens største leverandør av propan og gasstekniske installasjoner

**Til alle barn (og voksne):
Husk refleks når du er ut og går tur
eller står og venter på bussen!**

Januarsalg

Februar er ein måned der me snakke om alt som kan kjøpast på tilbud i januarsalg. Å du all verden så lette me e å lura! Meg sjøl inkludert. Sånn eg ser det, så e det faktisk billigsalg heila året framitte. Det kjeme an på ka me ska ha. For eg ska vedda på at det blir solgt møkje som konne vore heve istedenfor. Apropos billigt, eg må fortella om ein gong eg va inne på grensehandelen på Svinesund. Der va d kjekt og kikka kan du sei. D fantes ikkje internett og mobiltelefon den gongen, men urkreftene i oss va lika sterke som i dag. Me jekk jo der og kikka og passte i tillegg på at det ikkje va kjent-folk som såg oss.

Dåkke kan tru ka dokke vil, men eg va på jakt itte ei T-skjorta. Me hadde vore 3 uker på tur og var på vei him. T-skjortene på den tiå var populære og forholdsvise dyre. Og der konne eg få 3 stk for d som ei kosta her hima. Slo t eg då og tok lika godt den rauda på meg med ein gong. Bilane var møkje varmare den gongen. T-skjortå passte fint den.

D var steikje varmt i bilen, så når me peiste nordøve mot Mossferjå t Horten, så var vinduet på vidt gap, og armen ut vinduet. Det var tøft det den gongen. Lykkelig var eg for at resten av feriepen-gene jekk t nåke nyttigt. Eg sprada rundt på ferjå i nye rød T-skjorta. Om d va varmen eller solbrenthet eller nåke aent, så merka eg at eg klødde så innimari. På land i Horten, var det ner med vinduet og peisa på vidare på himveien.

På Seljord måtte me ha ein pause. Då kom d for ein dag ka eg hadde spandert på meg sjøl! Fargen var vandra fra T-skjortå og øve på kroppen min. Såg ikkje ut i d heila tatt. Komme ikkje nær-mare kokt hummar, som me sei. Kлага konne eg ikkje, men d vise barra ka som e muligt når prisen er forlokkanes.

T-skjortene var så dårlege at dei tålte ikkje vask. Alle blei flamitte, ein halv meter kortare, kjempe breie og enda opp som filla for oljitte nevar. På samme måte e d muligt å gå i fedlå i dag og. Når me ser på alt det skrammel og skit som kosta nesten ingen ting, e d skremmanis så lette me e og lura. «TILBUD / SALG», står d framitte. Barra skiltet *tilbud* får nåken t å gå fra konseptene.. det hadde vore kjekt å sjekka, for eksempel et skilt med teksten: «TILBUD FØR KR 49,- NÅ KR 60,-».

Eg lure på kor mongen som hadde bete på, eller på et skilt med teksten «TA TO BETAL FOR TRI».

Nei pass på pengene folkens og våkn opp!

Litt frå himabanen t Han Norante

Eg holde på og ska laga meg ein plass der eg kan slipa og sveisa og styra på, med trygghet i at ingen ting kan begynna å brenna. Der ska eg væra om eg leve av helså, så dei gamle sei. Synes d e kjekt å tutla på med nåke. Og det e ikkje alt eg kan dra inn på kjøkkenbordet, sjøl om d e kjekt nå når d e kaldt. Det ska bli himla skoy å ha ein plass der adle kan komma og få seg ein kaffikopp og slå av ein prat om d mesta som foregår rundt oss.

Har allerede fått skilt øve dørå, så det e jammen på tide å bli ferdige. Men ein ting e heilt sikkert, her e d ingen form for akkordarbeid. Kun ein plass der det råde god tid. Gleda meg t å bli ferdig. Trur det blir ein liten åp-ningsfest i begynnelsen av mars (i år!). Fysta prosjektet eg ska begynna på e ein klassikar som står og venta på pleie. Det e ein gammale Draco båt på 20 fot, som eg vil stedla t og fiksa opp. Kånå mi har

et ord med i laget her altså. Har nemlig lovet nåke som eg må fiksa fyst.

Velforeningen

Tusen takk t bygdafolket som har bidratt på kontoen t velforeningen våres. Nå e d vinter og god tid t å tenka på nåke lurt som me kan samlast rundt t våren. Videre så vil alt av informasjon og referat komma i postkassane og på mail t dei som e så heldige og bu her nord. Og igjen; E det nåken som har nåke dei vil formidla, så ta kontakt.

Må vel avslutta denna gongen og, og då ska dåkke få hørta kor lett d e å pare-ra nåke som kan ta heilt av visst d får næring:

“Et par i 40 årå hadde levd og styrt på så godt dei konne som familie. Dei hadde to unger og var heilt vanlige, som folk flest. Men mannen var alltid utsatt for terging fra kånå når hu hadde sjanse t det. Det-ta hadde pågått ei stond, uten dei store krisene i forholdet. Ein dag var dei på vei t senteret for å handla. Denna dagen va ikkje den heilt store for na mor, så då dei passerte ein sauaflokk langs veien kom d ertanes fra mor; “Sjå her du, her e våge meg slektå di og”, kom d med et snev av spydighet. “Yes”, svarte mannen, “det er SVIGERS”.

Då blei det heilt roligt ittepå kan du veta. Det e snakk om å legga ballen dø. D besta av alt e å væra venner og vel forligt

Ha ein goe måned og følg med på solå, som flytta seg den rette veien!

Han Norante

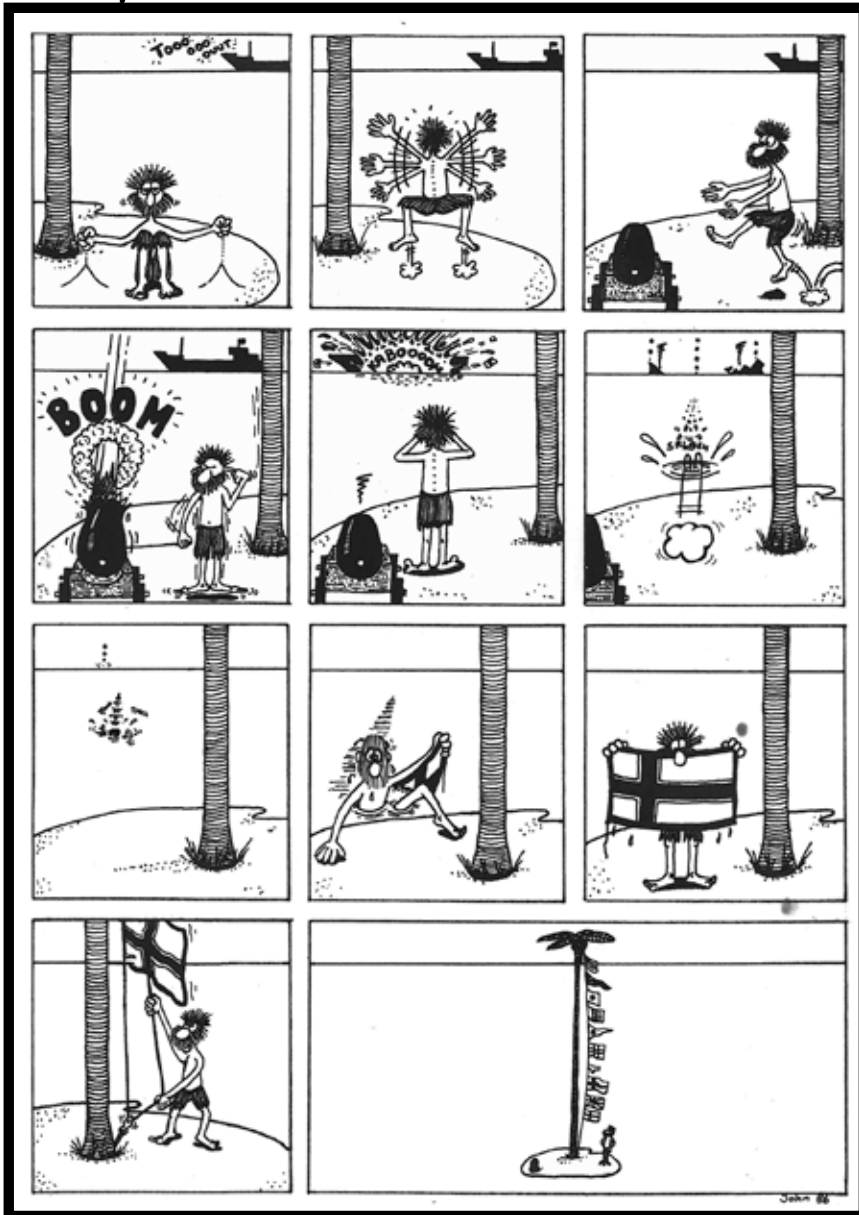
HEI! JEG ØNSKER JOBB.

Jeg er på jakt etter en rundt 80% stilling i Haugesund og omegn.

ERFARINGER:
 Studerer grafisk design
 Frivillig designer hos lokalavisa Vettu Ka
 Freelance - Bok, CD/LP cover, prospekt, logo
 Kontor/produksjonmedarbeider - Kopi/print
 Butikkmedarbeider - Detaljhandel
 Produksjonsassistent - Elektronikk
 Lagerarbeid, fabrikk, butikk, kafè, barn

**Ta kontakt for mer informasjon:
 IREN MÆLAND
 95 03 83 72**

Øde øy! av John Sverre Johnsen

Liker du å tegne?

Vi blir veldig glad om noen vil sende tegninger til oss.

Vi tar også i mot gode vitser og gåter.

Vi trykker det som vi får plass til på siden med navn til avsender.

Send via brev eller på epost til
Vettu Ka co/Iren Mæland
Leirangergata 23C
5522 Haugesund
iren.maeland@gmail.com

Lille Ole: - Mamma, mamma
Kan jeg slippe og gå på
skolen i dag? Jeg er så
dårlig.

Mor: - Hvor er du dårlig?

Lille Ole: - På skolen.

"Det som er så
bra med å bo
på bygda er at
hvis du ikke veit
helt hva du sjøl
driver med så veit
iallefall resten av
bygda det!"

Takk for flott tegning, Erika! :)

Vettu ka så skjer?

Februar 2014

d/mnd/dag - Ka så skjer

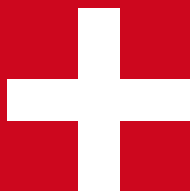
3/2 mandag	- Møte Tuastad Sanitetsf. KL 19	18/2 tirsdag	- Gutteklubb kl 17-19, 8-14 år (TB)
4/2 tirsdag	- Gutteklubb kl 17-19, 8-14 år (TB)	19/2 onsdag	- Radlekaffe kl 11-13 (TB)
- Dugnad kl 18 (TB)
5/2 onsdag	- Radlekaffe kl 11-13 (TB)
- Dugnad kl 18 (TB)	20/2 torsdag	- Linedance kl 18 (TB)
- Åpen bibelgruppe kl 19:30 (B)
6/2 torsdag	- Linedance kl 18 (TB)
- Åpen bibelgruppe kl 19:30 (B)	24/2 mandag	- 1. hjelpskurs kl 19 (TB)
10/2 mandag	- Lagsmøte kl 19:30 (TB)	26/2 onsdag	- Radlekaffe kl 11-13 (TB)
- Dugnad kl 18 (TB)
11/2 onsdag	- Radlekaffe kl 11-13 (TB)
- Dugnad kl 18 (TB)
- Strikkeklubb kl 19 (FB)
- Årsmøte kl 19:30 (FB)	27/2 torsdag	- Linedance kl 18 (TB)
- Åpen bibelgruppe kl 19:30 (B)
12/2 torsdag	- Linedance kl 18 (TB)
- Åpen bibelgruppe kl 19:30 (B)		

TB = Tuastad Bygdalag
FB = Fosen Bygdalag
RV = Røyksund Velforening
HS = Haugesund Seilforening
B = Bedehuset

Tuastad Bygdalag inviterer til førstehjelpskurs

24/2 KL 19.00

Fokus: 1. Hjelp på Barn/spebarn

Begrenset antall plasser så vær rask og melde deg/dere på!

Tlf/sms til: **41 69 87 06**

Kurset varer ca 2 timer

Pris: **100,-** pr person

